

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Magozwe / Magozwe

Skreven av: Lesley Koyi

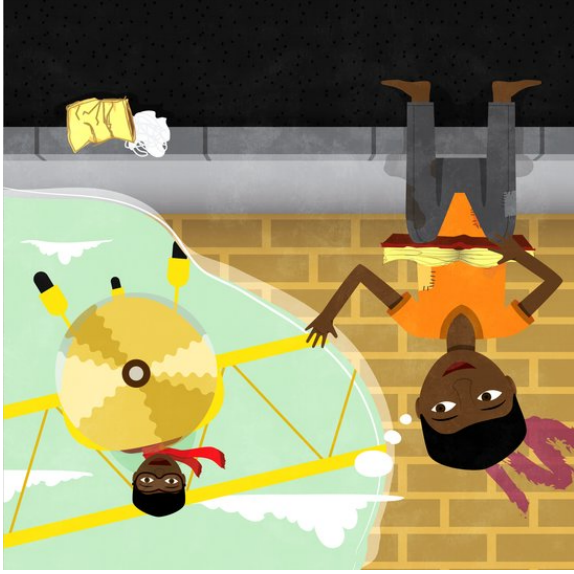
Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Kim Sandvad West (da), Erika Braas (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 4.0 Internasjonal Licens. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Magozwe
Magozwe

Lesley Koyi

Wiehan de Jager

Kim Sandvad West

danska / svenska

|| nivå 5

I den travle by Nairobi, langt fra det trygge liv derhjemme, boede en gruppe hjemløse drenge. De tog imod dagen, som den kom. En morgen var drengene ved at pakke deres tæpper sammen efter at have sovet på det kolde fortov. For at jage kulden væk tændte de et bål med affald. I gruppen af drenge var Magozwe. Han var den yngste.

...

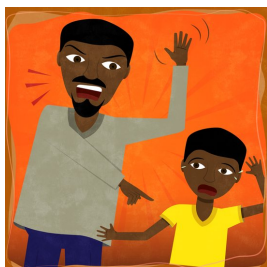
I den stora staden Nairobi, långt ifrån ett tryggt hem, bodde en grupp hemlösa pojkar. De levde dagen som den kom. En morgon packade pojkarna ihop sina mattor efter att ha sovit på den kalla trottoaren. För att värma upp sig gjorde de upp en eld av skräp. En av pojkarna var Magozwe. Han var yngst.

Da Magozwes forældre døde, var han kun fem år gammel. Han flyttede ind hos sin onkel. Denne mand kunne ikke lide barnet. Han gav ikke Magozwe nok mad. Han satte drengen til at arbejde hårdt.

...

Når Magozwes forældre dog var han bare fem år gammel. Han fik bo med sin farbror. Hans farbror brydte sig ikke om barnet. Han gav ikke Magozwe tillækkeligt med mat. Han tvingede pojken att arbejde hårt.

Hvis Magozwe klagede over noget eller satte spørgsmålstegn ved noget, slog hans onkel ham. Når Magozwe spurgte, om han måtte gå i skole, slog hans onkel ham og sagde: "Du er for dum til at lære noget." Efter tre år med denne behandling løb Magozwe hjemmefra. Han begyndte at bo på gaden.

...

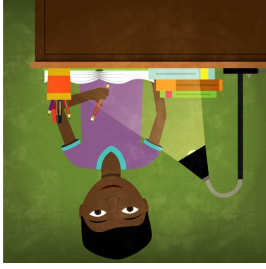
Om Magozwe klagade eller ifrågasatte så slog hans farbror honom. När Magozwe frågade om man kunde få gå i skolan slog hans farbror honom och sa: "Du är för dum för att lära dig någonting." Efter tre år med denna behandling rymde Magozwe från sin farbror. Han började bo på gatan.

Magozwe sad i haven uden for huset med det grønne tag og læste i en af skolens bøger. Thomas kom og satte sig ved siden af ham. "Hvad handler historien om?" spurgte Thomas. "Den handler om en dreng, der bliver lærer," svarede Magozwe. "Hvad hedder drengen?" spurgte Thomas. "Han hedder Magozwe," sagde Magozwe med et smil.

...

Magozwe satt i trädgården till huset med det gröna taket och läste en bok från skolan. Thomas kom och satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir lärare," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Han heter Magozwe", svarade Magozwe med ett leende.

Magozwe begyndte i skole, og det var svært. Han meget at indhente. Nogle gange havde han lyst til at give op. Men han tænkte på piloten og på fodboldspilleren i historiebøgerne. Ligesom dem ville han ikke give op.

...

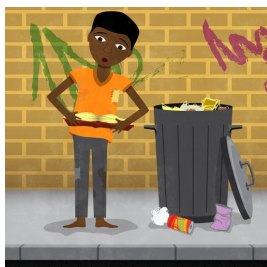
Magozwe började skolan och det var svårt. Han hade mycket att ta igen. Ibland ville han ge upp. Men han tänkte på piloten och fotbollsspelaren i böckerna. Precis som de tänkte han inte ge upp.

Livet på gaden var svært, og de fleste drenge kæmpede hver dag for at få noget at spise. Nogle gange blev de arresteret, nogle gange fik de bank. Når de blev syge, var der ingen hjælp. Gruppen var afhængig af at få penge, de kunne få ved at tigge og ved at sælge plastik og andet genbrug. Livet blev endnu sværere på grund af de kampe, der var med de rivaliserende grupper, som ville have magt i denne del af byen.

...

Gatulivet var hårt och de flesta av pojkarne kämpade varje dag med att få mat. Ibland blev de anhållna, ibland blev de slagna. När de var sjuka fanns det ingen som hjälpte dem. Gruppen var beroende av den lilla summa pengar de tjänade på att tigga, och fråna att sälja plast och annan återvinning. Livet var ännu svårare på grund av bråk med rivaliserande grupper som ville ha kontroll över vissa delar av staden.

En dag da Magozwe rodede i skraldespandene, fandt han en gammel, laset historiebog. Han børstede skidt af den og puttede den i sin pose. Siden da tog han hver dag bogen frem og kiggede på billederne. Han kunne ikke læse ordene.

...

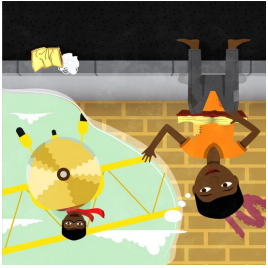
En dag medan Magozwe tittade i sopkorgarna hittade han en gammal barnbok. Han gjorde ren den och la den i sin påse. Han tog fram boken varje dag och tittade på bilderna. Han visste inte hur han skulle läsa orden.

Så Magozwe flyttede ind på et værelse i et hus med et grønt tag. Han delte værelset med to andre drenge. Alt i alt boede der ti drenge i huset. Sammen med Tante Cissy og hendes mand, tre hunde, en kat og en gammel ged.

...

Och så kom det sig att Magozwe flyttade in i ett rum i ett hus med grönt tak. Han delade rum med två andra pojkar. Allt som allt bodde tio barn i huset, tillsammans med tant Cissy och hennes man, tre hundar, en katt och en gammal get.

Billederne fortalte en historie om en dreng, der voksede op og blev pilot. Magozwe dagdrømte om at blive pilot. Nogle gange forestillede han sig, at han var drengen i historien.

...

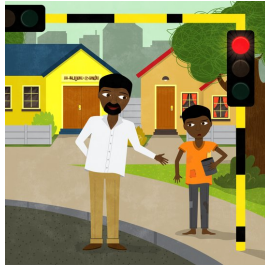
Billederne berättade om en pojke som växte upp och blev pilot. Magozwe dagdrömde om att bli en pilot. Ibland fantiserade han om att han var pojken i boken.

Han fortalte Thomas om sin frygt. Det tog manden tid at forsikre drengen om, at livet kunne blive bedre det nye sted.

...

Han berättade om sin rädsla för Thomas. Med tiden kunde mannen övertyga pojken om att livet skulle bli bättre på det nya stället.

Det var koldt, og Magozwe stod ved vejen og tiggede. En mand kom hen til ham. "Hej, jeg hedder Thomas. Jeg arbejder på et sted her i nærheden, hvor du kan få noget at spise," sagde manden. Han pegede på et gult hus med et blåt tag. "Jeg håber, du vil gå derhen og få noget at spise?" spurgte han. Magozwe kiggede på manden og så på huset. "Måske," sagde han og gik væk.

...

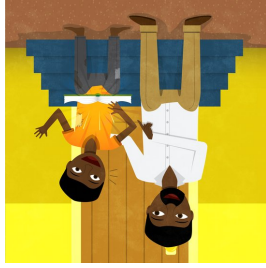
Det var kallt och Magozwe stod vid sidan av vägen och tiggde. En man kom fram till honom. "Hej, jag heter Thomas. Jag arbetar här i närheten på ett ställe där du kan få något att äta," sa mannen. Han pekade på ett gult hus med blått tak. "Jag hoppas att du går dit och får lite mat?" frågade han. Magozwe tittade på mannen, och sedan på huset. "Kanske", sa han och gick iväg.

Magozwe tænkte over det nye sted og over at gå i skole. Hvad nu hvis hans onkel havde ret, og at han var for dum til at lære noget? Hvad nu hvis de slog ham på det nye sted? Han var bange. "Måske er det bedre at blive boende på gaden," tænkte han.

...

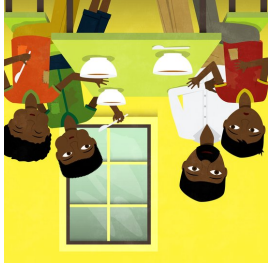
Magozwe tänkte på det nya stället och om att gå i skolan. Tänk om hans farbror hade rätt och att han var för dum för att lära sig någonting? Tänk om de slog honom på det nya stället? Han var rädd. "Kanske är det bättre att bo på gatan?" tänkte han.

Da Magozwe fyldte ti, gav Thomas ham en ny historiebog. Det var en historie om en landsbydreng, der voksede op og blev en kendt fodboldspiller. Thomas læste historien for Magozwe mange gange, indtil han en dag sagde: "Jeg tror, det er på tide, at du går i skole og lærer at læse. Hvad siger du til det?" Thomas forklarede, at han kendte et sted, hvor børn kunne bo og gå i skole.

...

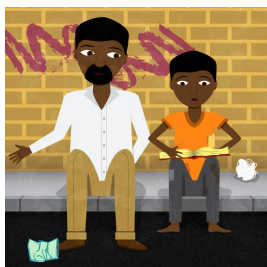
Ungefar vid Magozwes tionde fødselsdag gav Thomas honom en ny bok. Det var en berättelse om en bypojke som växte upp och blev en berömd fotbollsspelare. Thomas läste berättelsen för Magozwe många gånger tills han en dag sa: "Jag tror det är dags att du går i skolan och lärde dig att läsa. Vad tror du?" Thomas förklarade att han visste ett ställe där barn kunde bo och gå i skolan.

I de følgende måneder vænnete de hjemløse drenge sig til, at Thomas var i nærheden. Han kunne lide at snakke med folk, især med dem, der boede på gaden. Thomas lyttede til historierne om andres liv. Han var alvorlig og tålmodig, aldrig uhøflig eller respektløs. Nogle af drengene begyndte at besøge det gule og blå hus for at få middagsmad.

...

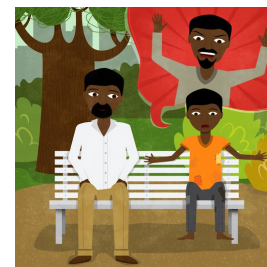
Under månaderna som följde vande de hemlösa pojkarna sig vid att se Thomas. Han tyckte om att prata med människor, speciellt med folk som bodde på gatan. Thomas lyssnade på berättelserna om människors liv. Han var allvarlig och tålmodig, aldrig oartig eller respektlös. Några av pojkarna började gå till det blå-gula huset för att få lunch.

Magozwe sad på fortovet og kiggede i sin billedbog, da Thomas satte sig ved siden af ham. "Hvad handler historien om?" spurgte Thomas. "Den handler om en dreng, der bliver pilot," svarede Magozwe. "Hvad hedder drengen?" spurgte Thomas. "Det ved jeg ikke. Jeg kan ikke læse," sagde Magozwe stille.

...

Magozwe satt på trottoarkanten och tittade på bilderna i sin bok när Thomas satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir pilot," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Jag vet inte, jag kan inte läsa," sa Magozwe tyst.

Når de mødtes, begyndte Magozwe at fortælle sin egen historie til Thomas. Det var historien om hans onkel, og hvordan han løb hjemmefra. Thomas snakkede ikke meget, og han fortalte ikke Magozwe, hvad han burde gøre, men han hørte altid godt efter. Nogle gange snakkede de, mens de spiste i huset med det blå tag.

...

När de lärde känna varandra började Magozwe berätta sin egen historia för Thomas. Den handlade om hans farbror och varför han rymde. Thomas sa inte så mycket, och han talade inte om för Magozwe vad han borde göra. Istället lyssnade han noga. Ibland pratade de när de åt i huset med det blåa taket.